

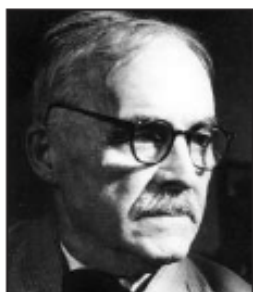
SASU, Aurel- *Dicționar biografic al literaturii române* A-L vol 1 : București, Paralela 45, 2006, p.69-72.

TUDOR ARGHEZI

ARGHEZI

OPERA: *Veniți la joc*, proză scurtă, București, 1955; *Jocuri pentru pionieri*, proză scurtă, București, 1960; *Ghici?*, proză scurtă, București, 1963; *Înainte uitării*, București, 1966 (ed. II, adăugită, 2000); *Familia mea*, proză scurtă, București, 1967; *Pași prin lume*, București, 1967; *Nopti de argint, nopți de mister*, proză scurtă, București, 1970; *Povestiri din Mărțișor*, Oradea, 1995; *Întârzieri în noapte*, versuri, Oradea, 1997; *Vers-à-travers*, versuri în lb. franceză, Oradea, 1997; *Drumuri și răspântii*, proză scurtă, Oradea, 1998; *Dincolo de zare*, proză scurtă, Oradea, 1998; *Pomul vieții*, proză scurtă, Lausanne, 1999; *Note și comentarii*, Timișoara, 1999; *Duhovnicească, Psalmi. Testament* (de T. Arghezi), comentarii critice, Cluj-Napoca, 2001; *Kinergia*, Arad, 2003; *Vorbiri-convorbiri argheziene*, Arad, 2003.

REFERINȚE CRITICE: I. Davidescu, în *Familia*, nr. 9, 1998. (A. S.)

ARGHEZI Tudor (pseud. lui Ion Theodorescu), n. 23 mai 1880, București – m. 14 iul. 1967, București. Poet și prozator. Fiul lui Nicolae Theodorescu, militar, mic funcționar, comerciant; identitatea mamei, până azi controversată: din actul de naștere copilul e declarat a fi al Mariei (n.

Nițescu), din mărturiile colaterale, adevărata mamă ar fi Rozalia Agresi. Copilărie nefericită, după proprii mărturisiri, repetate. Școala primară „Petrașcu Poenaru” din capitală. Gimnaziul „D. Cantemir” (1891-1896), neterminat. Debutează în ziarul lui Al. Macedonski, *Liga Ortodoxă* (1896), cu poezia *Tatălui meu*, semnată Ion Theo. Colaborează, sub numele Ion Th. Arghezi, la *Revista modernă*, *Viața nouă*. Tehnician la Fabrica de zahăr din Chitila (1897-1899); în 1899 se retrage la mănăstirea Cernica, novice, apoi ieromonah, sub numele de Iosif; diacon la Mitropolia București (1900-1905, când se retrage din cin). În același an, se naște fiul său Eliazar (viitorul artist fotograf Elie Lothar, 1905-1968) din legătura cu prof. Constanța Zissu. Tot în 1905, A. solicită mitropolitului Iosif Gheorghian sprijinul pentru o călătorie de studii „într-o țară

catolică”. Pleacă la Fribourg, Elveția („canton catolic, republică de mănăstiri”), găzduit la o mănăstire a Cordelierilor, frecventând asiduu biblioteca și audiind cursuri la Univ. din Geneva. În timpul șederii în Elveția (1905-1910), urmează și o școală de meserii, lucrând în atelier „dinți de aur, inele, capace de ceasornice”; dese călătorii în Franța (Paris, Dijon) și în Italia (Roma, Messina). Reintrodus în circuitul literar, în absență, de către N. D. Cocea, la *Viața socială* (1910), unde-i apare *Rugă de seară*, al doilea manifest poetic, după articolul *Vers și poezie* din rev. *Linia dreaptă* (1904), editată împreună cu V. Demetrius și Galaction. Întors în țară, începe colaborarea cu *Facla*, *Viața Românească*, *Rampa* etc., cu versuri, pamflete, polemici, cronici dramatice și plastice. Traduce *Amintiri din casa morților* de Dostoievski. Redactor (1913-1914) la ziarul *Seara*. Conduce, alături de Galaction, rev. *Cronica* (1915-1916), susținând campania neutralității. În 1916 se căsătorește cu Paraschiva Burda (n. 1890), originară din Bucovina, cu care va avea doi copii: Domnica (Mitzura) și Iosif (Baruțu). În timpul ocupației germane, colaborează la *Gazeta Bucureștilor* (*Bukarester Tageblatt*), *Scena*, activitate pentru care e condamnat, în procesul ziaristilor colaboraționiști din 1918, alături de Slavici. Deținut la Văcărești. Grațiat (1919), prin intervenția lui N. Iorga. Colaborează la *Hiena*, *Adevărul literar și artistic*, *Lumea*, *Gândirea*, *Lamura*, *Clipa*, *Ramuri*, *Țara noastră*, *Integral*, *Contemporanul*, *Cuvântul*, *Clopotul* etc. Conduce rev. *Cugetul românesc* (1922-1924) și ziarul *Națiunea* (1923), „foaia intelectualității”, unde publică și *Amintirile ierodiaconului Iosif*. Apariția *Cuvintelor potrivite* (1927, Premiul S.S.R.) marchează consacrarea poetului, până atunci cunoscut mai mult în medii literare restrânse. Editează, într-o concepție grafică originală, rev. *Bilete de papagal* (1926-1929; 1930; 1937-1938; 1945), unde lansează câțiva poeți tineri de valoare. Vol. *Flori de mucigai* (1931) adâncește controversa critică iscată în jurul poeziei sale. Paralel, A. cultivă proza poetică și foiletonistă („tableta”, „biletul”) în rev. și vol. (*Icoane de lemn*, 1929; *Poarta neagră*, 1930; *Cartea cu jucării*, 1931; *Tablete din Țara de Kutu*, 1933; *Ce-ai cu mine, vântule?*, 1937) sau romanele – (*Ochii Maicii Domnului*, 1934; *Cimitirul Buna-Vestire*, 1936 și *Lina*, 1942), distilând unele elemente autobiografice. În 1934, *ex aequo* cu

ARGHEZI

Bacovia, i se acordă Premiul Național pentru poezie. *Cărticică de seară* (1935) și *Hore* (1939) orientează spre noi surse lirismul poetului, a cărui personalitate contradictorie se definește și mai pregnant în „edițiile definitive” de *Versuri* (1936, 1940, 1943). În timpul celei de-a doua conflagrații, deține o rubrică intitulată „Bilete de papagal” la ziarul *Informația zilei*, unde publică și pamfletul *Baroane* (30 sept. 1943), pentru care e arestat și internat în lagărul de la Târgu Jiu. După 1945, febrilă activitate publicistică la *Adevărul*, *Jurnalul de dimineață*, *Torța* și diferite rev. Premiul Național pentru literatură (1946) îi aduce o confirmare a imensului prestigiu. Unele art., ca și poeziile din vol. *Una sută una poeme* (1947) devin pretextul unor atacuri reînnoite ce-i aduc renegarea și punerea sub interdicție a operei. Tentativa de împăcare cu oficialitatea (1955) se produce prin alegerea în Acad. și MAN (1957; tot atunci, Premiul de Stat), paralel cu elogiile publice la vol. *1907 – peizaje* (1955) și *Cântare omului* (1957). În 1962 începe editarea seriei de *Scrieri*, proiectată în peste 60 de vol. Ultimele plachete: *Frunze* (1961), *Poeme noi* (1963), *Cadențe* (1964), *Silabe* (1965), *Ritmuri* (1966), *Litanii* (1967) și *Noaptea* (1967) înmănușează stihuri inedite, unele trimițând însă la etape de creație anterioare. Premiul internațional „Herder” (1965); în același an, ales membru al Acad. Sârbe de Științe și Arte. După moartea soției (1966), poetul suportă tot mai greu povara senectuții și se stinge la 14 iul. 1967, fiind înmormântat alături de Paraschiva, în grădina casei din Mărțișor. A tradus din La Fontaine (*Fabule*), Krilov (*Fabule*), Gogol (*Suflete moarte*), Kuprin (*Moloh*), France (*În floarea vieții*), Molière (*Mizantropul*, *Avarul*, *Georges Dandin*), Saltikov-Scedrin (*Povestiri*) ș. a. A rămâne, probabil, cea mai frapantă personalitate a literaturii noastre interbelice, unul din marii poeți ai veacului al XX-lea, un înnoitor al verbului (în lirică și proză), realizatorul celei mai originale sinteze între tradiție și modernitate.

OPERA: *Cuvinte potrivite*, București, 1927 (ed. II, 1928); *Icoane de lemn*, București, 1929; *Poarta neargă*, București, 1930; *Flori de mucigai*, București, 1931; *Cartea cu jucării*, București, 1931 (reeditată în 1943; 1948; 1958); *Tablete din țara de Kutu*, București, 1933; *Ochii Maicii Domnului*, roman, 1934, (reeditat sub titlul *Poem*, 1970); *Cărticică de seară*, București, 1935; *Cimitirul Buna-*

Vestire, roman, București, 1936 (reeditat cu subtitlul *Poem*, 1968); *Versuri*, ed. definitivă îngrijită de autor, București, 1936 (ed. II, 1940; III, ed. iarăși adăugită, 1943); *Ce-ai cu mine, vântule?*, București, 1937; *Hore*, București, 1939; *Lina*, roman, București, 1942 (ed. II, 1943; alte ed.: 1965; 1980); *Eminescu*, București, 1943, 1973; *Manual de morală practică*, Iași, 1946; *Versuri alese*, București, 1946; *Bilete de papagal*, București, 1946; *Una sută una poeme*, București, 1947; *Prisaca*, București, 1954 (reeditare, 1976); *Pagini din trecut*, București, 1955 (ed. II adăugită, 1956); *1907 – peizaje*, București, 1955; *Cântare Omului*, București, 1956; *Din drum...*, București, 1957; *Stihuri pestrițe*, București, 1957, (ed. II, 1960); *Lume veche, lume nouă*, București, 1958; *Versuri*, pref. de M. Beniuc, București, 1959; *Tablete de cronicar*, cu o pref. de Paul Georgescu, București, 1960; *Versuri*, cuvânt înainte de M. Ralea, București, 1960; *Versuri*, București, 1961; *Frunze*, București, 1961; *Cu bastonul prin București*, București, 1961; *Scrieri*, I-XXXIX, București, 1962-1994; *Poeme noi*, București, 1963; *Cadențe*, București, 1964; *Silabe*, București, 1965; *Răzlețe*, București, 1965; *Versuri lungi*, pref. și note de D. Micu, București, 1965; *Ritmuri*, București, 1966; *Litanii*, București, 1967; *Noaptea*, București, 1967; *Teatru*, București, 1968; *Frunzele tale*, București, 1968; *Crengi*, București, 1970; XC, București, 1970; *Poezii*, ed. ilustrată de Ligia Macovei, București, 1970; *Poezii*, antologie și pref. de N. Manolescu, bibliografie de I. Nistor, București, 1971; *Frânturi*, București, 1971; *Din pragul casei*, București, 1972; *Poeme noi*, cu un cuvânt înainte de Al. Piru, Craiova, 1972; *Versuri și proze*, pref. de Graziela Ștefan, București, 1973; *Călătorie în vis*, București, 1973; *Poemele țărâniei*, ed. întocmită și cuvânt înainte de M. Iorgulescu, București, 1973; *Pensula și dalta*, ed. de G. Pienescu, București, 1973; *Stihuri*, ed. și pref. de Al. Piru, Craiova, 1974; *Povestirile boabei și ale fărâmei*, vol. îngrijit de Mitzura și B. Arghezi, Cluj, 1974; *Poezie filosofică*, antologie, pref., note și bibliografie de Elena Zaharia Filipaș, tabel cronologic de G. Pienescu, București, 1976; *Cuvinte potrivite*, versuri. Postfață și bibliografie de Gh. Grigurcu, București, 1977; *Versuri*, cu o pref. de Al. Piru, Craiova, 1980; *Versuri I-II*, ed. și postfață de G. Pienescu, București, 1980 (ed. II, 1985); *Deslușiri*, ed. de Mitzura Arghezi, București, 1980; *50 de poeme. În versuri și proză*, ed. bilingvă româno-

franceză, trad. și note de Annie Benteoiu, pref. de E. Simion, București, 1981; *Tudor Arghezi. Autoportret prin corespondență*, prezentat de B. Cioculescu, București, 1982; *Cimitirul Buna-Vestire*, București, 1983; *Poeme în proză*, București, 1985; *Animale mari și mici*, București, 1986; *Cântare Omului*, București, 1986; *10 căței*, București, 1986; *Zmeu*, București, 1986; *Arte poetice*, București, 1987; *Ochii Maicii Domnului – Cimitirul Buna-Vestire – Lina*, Cluj-Napoca, 1987; *Sunetul dinlăuntru*, București, 1987; *Versuri*, ed. de Maria Scarlat, 1988; *Subiecte*, proză, antologie, postfață și bibliografie de Mariana Ionescu, București, 1990; *Prisaca*, versuri, București, 1990; *De-abia plecaseși*, versuri, selecție de Mitzura Arghezi, Chișinău, 1991; *Drumul cu povești*, versuri și proze, București, 1991; *Poezii*, pref. de T. Vârgolici, antologie, tabel cronologic și selecția referințelor critice: I. Chiriac, București, 1992; *Manual de morală practică*, pref. de Ș. Cioculescu, ed. de Simona Cioculescu, București, 1993; *Cartea cu jucării*, ed. îngrijită de T. Radu, București, 1993 (altă ed., 2003); *Scrieri*, I-III, București, 1994-2003; *Testament. Psalmi*, București, 1994; *Între două nopți*, antologie și pref. de I. Simuț, București, 1994; *Cuvinte potrivite/Wohlfügige Worte*, pref. de P. Schuster, selecție și note asupra ed. de I. Acsan, trad. de O. Kahlau, Zoltán Franyo, O. Pastior, A. Margul-Sperber, București, 1996; *Cuvinte potrivite*, texte alese, schiță bibliografică, pref. de I. Apetroaie, Iași, 1997; *Cimitirul Buna-Vestire*, ed. îngrijită, pref. și curriculum vitae de Mitzura Arghezi, București, 1997; *Eminescu*, ed., postfață și referințe critice de L. Gavrilu, București, 2000; *Opere*, I-IV, ed., tabel cronologic și bibliografie de Mitzura Arghezi și T. Radu, București, 2000-2003; *Versuri*, București, 2002. Traduceri: A. I. Kuprin, *Moloh*, trad. în colab. cu R. Vasilescu, București, 1951; Krilov, *Fabule*, București, 1952 (ed. II, 1957; ed. III, 1961); M. S. Scedrin, *Povestiri*, trad. în colab. cu O. Păunescu, București, 1952; A. France, *În floarea vieții*, București, 1953; N. V. Gogol, *Suflete moarte*, trad. în colab. cu I. Țăranu, I. Linde și R. Donici, București, 1954 (ed. II, 1955; ed. III, 1963; ed. IV, 1969; ed. V, 1987); La Fontaine, *Fabule*, București, 1954 (ed. II, 1955); Molière, *Opere*, III-IV (*Mizantropul; George Dandin sau Soțul păcălit; Avarul; Domnul de Paurceaugnac*), București, 1956-1958; idem, *Comedii*, pref. de N. N. Condeescu, București, 1964; idem, *Mizantropul*,

București, 1972; idem, *Teatru*, în colab., București, 1973; F. M. Dostoievski, *Amintiri din casa morților*, București, 1991; N. V. Gogol, *Suflete moarte*, trad. de ~, în colab. cu I. Țăranu, I. Linde și R. Donici, București, 1997.

REFERINȚE CRITICE: N. Davidescu, *Aspecte...*; E. Lovinescu, *Critice*, IX; idem, *Istoria...*, III; M. Ralea, *Perspective*, 1928; D. Caracostea, *Prolegomena argheziana*, 1937; P. Constantinescu, *Tudor Arghezi*, 1940; idem, *Scrieri...*, I; G. Călinescu, *Istoria...*; T. Vianu, *Arta...*; Ș. Cioculescu, *Introducere în poezia lui Tudor Arghezi*, 1946; idem, *Varietăți critice*, 1966; M. Ralea, *Scrieri din trecut. În literatură*, 1958; Ov. S. Crohmălniceanu, *Tudor Arghezi*, 1960; M. Petroveanu, *Tudor Arghezi, poetul*, 1961; T. Vianu, *Tudor Arghezi, poet al omului*, 1961; D. Micu, *Opera lui Tudor Arghezi. Eseu despre vârstele interioare*, 1965; idem, *Tudor Arghezi*, 1972; S. Alexandrescu, *Studii de poetică și stilistică*, 1966; M. N. Rusu, *Utopica*, 1969; Vl. Streinu, *Versificația...*; idem, *Pagini...*; Al. Piru, *Panorama...*; Alexandru George, *Marele Alpha*, 1970; I. Negoieșcu, *Însemnări critice*, 1970; N. Manolescu, *Teme*, 1971; Matei Călinescu, *Conceptul modern de poezie*, 1972; E. Simion, *Scriitori...*, I, II; I. Negoieșcu, *Engrame*, 1975; Al. Piru, *Poezia...*, I; Emil Manu, *Tudor Arghezi: Cadențe*, 1977; Al. Bojin, *Fenomenul arghezian*, 1976; N. Balotă, *Opera lui Tudor Arghezi*, 1979 (ed. II, 1997); Ilie Guțan, *T. Arghezi. Imaginarul erotic*, 1980; I. Negoieșcu, *Alte însemnări critice*, 1980; F. D. Vidrasku, *Tudor Arghezi*, 1980; *Tudor Arghezi Centenary 1880-1980* (ed. în engleză, franceză, germană, rusă, spaniolă, română); *Tudor Arghezi interpretat de...*, 1981; Mariana Ionescu, *Ochiul ciclopului. T. Arghezi prozatorul*, 1981; *L-am cunoscut pe Tudor Arghezi*, 1981; Ș. Cioculescu, în *România literară*, nr. 47, 1982; idem, în *Manuscriptum*, nr. 1; 2, 1982; în *România literară*, nr. 9; 33; 47; 48; 49; 50, 1982; M. N. Rusu, în *Amfiteatru*, nr. 11, 1982; M. Ungheanu, în *Luceafărul*, nr. 16; 17, 1982; I. Cheie-Pantea, *Palingeneza valorilor*, 1982; Marian Popa, *Competența și performanța*, 1982; L. Kalustian, *Simple note*, II, 1982; Alex. Ștefănescu, *Între da și nu*, 1982; V. Anania, *Rotonda plopilor aprinși*, 1982; L. Ciocârlie, *Eseuri critice*, 1982; G. Dimisianu, *Lecturi libere*, 1983; N. Manolescu, *Arca...*, III, 1983; V. F. Mihăescu, *Țimp și mod*, 1983; I. Pop, *Lecturi...*; M. Zăciu, *Viaticum*, 1983; I. Adam, *Planetariu*, 1984; C. Ciopraga, *Propilee*, 1984; Dorina Grăsoiu,

ARGINTARU

„Bătălia” *Arghezi*, 1984; D. Micu, *Modernismul...*, I, II; Emilia Parpală, *Poetica lui Arghezi*, 1984; R. Petrescu, *A treia dimensiune*, 1984; Ș. Cioculescu, *Argheziana*, 1985; D. Flămând, *Intimitatea textului*, 1985; O. Ghidirmic, *Poezi neoromantici*, 1985; I. Pop, *Jocul poeziei*, 1985; A. Sasu-Mariana Vartic, *Romanul românesc...*, I; M. Ungheanu, *Exactitatea admirației*, 1985; M. Scarlat, *Istoria poeziei românești*, III; Alex. Ștefănescu, *Prim-plan*, 1987; A. Angheliescu, *Barocul în proza lui Arghezi*, 1988; H. Căndroveanu, *Literatura pentru copii*, 1988; Sultana Craia, *Fetele orașului*, 1988; G. Ivașcu, *Confruntări literare*, III, 1988; Dan. C. Mihăilescu, *Întrebările poeziei*, 1988; S. Mioc, *Anamorfoză și poetică*, 1988; Ș. Cioculescu, *Itinerar critic*, V, 1989; Gh. Grigurcu, *De la Mihai Eminescu...*; M. Muthu, *Alchimia mileniului*, 1989; Perpessicius, *Scritori...*, IV; Șt. Borbély, *Grădina magistrului Thomas*, 1995; I. Sârbu, *Proza artistică a lui Tudor Arghezi*, 1995; N. Rotund, *Tudor Arghezi, prozatorul*, 1996; Al. George, în *Lucașfârul*, nr. 24, 1996; B. T. Arghezi, în *Steaua*, nr. 4-6; 8, 1997; N. Manolescu, în *România literară*, nr. 27, 1997; B. T. Arghezi în *Steaua*, nr. 1, 1998; A. Goci, *Arghezi între infinituri. Eseu despre religiozitatea omului necredincios*, 1998; Gh. Bulgăr, *Trei scriitori clasici: Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Mircea Eliade*, 1998; P. Țugu, *Arghezi necunoscut: zbučiumul vieții și zidirea operei*, 1998; idem, *Amurgul demiurgilor: Arghezi, Blaga, Călinescu*, 1998; M. Cărtărescu, *Postmodernismul românesc*, 1999; M. Beșteliu, *Tudor Arghezi – poet religios*, 1999; Gh. Grigurcu, în *România literară*, nr. 7; 8, 1999; Ioana Părvulescu, în *România literară*, nr. 44, 1999; Al. Ruja, în *Orizont*, nr. 1, 1999; C. M. Spiridon, în *Convorbiri literare*, nr. 5, 2000; Gh. Grigurcu, în *Familia*, nr. 9, 2000; G. Pienescu, *ibidem*, nr. 2, 2000; N. Gheran, în *Adevărul literar și artistic*, nr. 646, 2002; Al. George, *ibidem*, nr. 606, 2002; Gh. Grigurcu, în *România literară*, nr. 44; 45, 2002; Al. Cema-Rădulescu, în *Adevărul literar și artistic*, nr. 644; 646, 2003; G. Pienescu, *ibidem*, nr. 662; 663; 664; 665, 2003; N. Gheran, *ibidem*, nr. 655; 684, 2003; Alex. Ștefănescu, în *România literară*, nr. 26, 2003; Grid Modorcea, *Sfânta treime a poeziei românești*, 2003. (M. Z.)

ARGINTARU C.[onstantin], n. 14 aug. 1894, com. Plenița, jud. Dolj – m. 23 mai 1936, Cluj. Poet și publicist. Fiul lui Ion Stoian și al Elisabetei Argintaru, agricultori. Clasele primare în com.

natală; Școala Normală din Craiova. Participă, ca ofițer al Regimentului 7 Vânători la primul război mondial, rămânând invalid în urma luptelor de la Mărășești. Cavalier al Ordinului „Mihai Viteazul”. Debutază editorial în 1926, cu broșura *Monumentul durerii*, în care fostul combatant se ridică în apărarea invalizilor, a orfanilor și văduvelor din războiul de reîntregire națională. Director al rev. *Hyperion* (1932-1935) și al editurii cu același nume, din Cluj. Colaborează la *Hyperion*, *Lucașfârul literar și critic*, *Abecedar* etc. Raportate la tendințele novatoare ale poeziei interbelice, poemele din vol. *Agonia soarelui* (1930), *Vin țigani* (1934), *Viața pietrelor* (1935), *Setea norilor* (1935) păstrează un timbru desuet, cu accente discursiv-patetice.

OPERA: *Monumentul durerii*, pref. de A. C. Cuza, Cluj, 1926; *Agonia soarelui*. Cartea întâia de poeme, Cluj, 1930 (ed. II, 1931; ed. III, 1933); *Vin țigani*, poem, cu gravuri în lemn de M. Olinescu, Cluj, 1934; *Viața pietrelor*, poeme, Cluj, 1935; *Setea norilor*. Cartea a treia de poeme, Cluj, 1935.

REFERINȚE CRITICE: G. Popa, în *Lanuri*, nr. 6, 1934; G. Călinescu, *Istoria...* (I. R.)

ARGINTESCU-AMZA

N.[icolae], n. 22 sept. 1904, Galați – m. 7 sept. 1973, București. Critic de artă, traducător și eseist. Fiul lui Savel Argintescu și al Elenei (n. Popescu). Ardelean pe linie maternă, adaosul onomastic Amza era menit a sublinia această descendență. Absolvent

al Facultății de Litere și Filosofie din București (1930). Între 1930 și 1932, prof. de filosofie, după care va lucra sub îndrumarea lui D. Gusti, colaborând la realizarea a două filme documentare, *Drăguș* (1931) și *Probleme sociale* (1939), și elaborând studiul *Problema gustului popular* (1932). Între 1932 și 1939, studii de specializare în estetică, psihologie, istoria artelor și muzeologie la Berlin, Dresda, München, Paris, Londra, Amsterdam etc. Colab. la *Azi*, *Revista Fundațiilor Regale*, *Viața Românească*, *Flacăra*, *Arta plastică*, *Lumină și culoare*, *Semnalul*, *Gazeta literară*,